

РЕШЕНИЕ

№ 3642

гр. София, 21.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 02.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7108** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 – чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/, във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на В. И. В. от гр. С., против заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на изпълнителния Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (А.), обн. в ДВ, бр. 63/13.08.2010г., в частта на заповедта, отнасяща се до собствения на жалбоподателя имот с идентификатор № 68134.404.2.96, представляващ апартамент № 4, на втори етаж в сграда на У. Ч, гр. С., Столична община.

Жалбоподателят в съдебно заседание, чрез своя процесуален представител, навежда аргументи за незаконосъобразност на оспорваната заповед, поради съществени нарушения на административно производствените правила, както и поради противоречие с материално правните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР) и на подзаконовата нормативна уредба. Твърди, че административният орган не е спазил разпоредбата на чл. 30, ал.2, т.2 във връзка с чл. 61, ал.1, т.1 от ЗКИР, както и на чл. 25, ал. 2, т. 1 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба № 3/2005), а именно че в кадастралната карта и кадастралните регистри (ККР), той не фигурира, като собственик на гореописания имот. Жалбоподателят твърди че се е легитимирал надлежно с документи, доказващи собствеността му върху недвижимия имот и по този начин е изпълнил задължението си по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗКИР. Представя копия от документите, като доказателства по

настоящото дело и претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът в съдебно заседание се представлява, представя доказателства и навежда аргументи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 49, ал. 2 от ЗКИР срокове. Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт – Заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на изпълнителния Д. на А. са одобрени кадастралната карта и регистри на територията на район “О”, Столична община, област С..

С жалбата си лицето оспорва писмената част на заповедта (кадастралния регистър), отнасяща се до имот с идентификатор № 68134.404.2.96, представляващ апартамент № 4, на втори етаж в сграда на У. Чаталджа № 26, гр. С., Столична община.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК и чл. 49, ал. 1 от ЗКИР форма и съдържание.

На второ място, при издаване на процесната заповед са спазени процесуално и материално правните норми на ЗКИР и АПК.

Производството по създаване на кадастралната карта и регистри е започнало надлежно със Заповед № РД-16-39/21.12.2007 г. на Изп. Д. на А. (ДВ, бр. 6/18.01.2008г.). На заинтересованите лица, чиито имоти попадат в обхвата на разработката по установения в ЗКИР ред, е съобщено за започването на производството, а тяхно е задължението на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗКИР да представят на служител от службата по геодезия, картография и кадастър или на правоспособното лице, на което се възлага изработването на кадастрална карта и кадастрални регистри, при поискване акт, удостоверяващ правата им върху имота, както и да им предоставят и други данни, съгласно наредбата по чл. 31 от ЗКИР, установяващи правото им на собственост. Жалбоподателят твърди, че е депозирал документи, доказващи собствеността му върху имота в указания срок, като не представя доказателства в подкрепа на това си твърдение. Съдът счита, че дадените от свидетеля А показания, в които същият твърди, че такива документи са били депозирани от страна на жалбоподателя, не доказват по безспорен начин този факт. Както съдът е указал на страните в свое Определение от 05.10.2010г., в тежест на жалбоподателя е да докаже обстоятелствата от които черпи благоприятни правни последици, включително и изпълнението на задължението си по чл. 38, ал.1, т.3 от ЗКИР. В подкрепа на направеното от жалбоподателя твърдение, не са представени други доказателства, от които съдът след разглеждането и преценяването им в цялост, да може убедено да заключи, че спорното събитие в действителност се е състояло.

Лицето В. твърди, че след получаването на входящ номер, е загубил същият. Съгласно духа на закона никой не може да черпи облага от собственото си неправомерно поведение, а в конкретния случай жалбоподателят не е положил дължимата от него

грижа и не е съхранил предоставения му документ. Така твърдението, че е представил в законовите срокове доказателства за собствеността си остава недоказано в хода на съдебния процес и не следва да бъде кредитирано от съда.

Относно направените от процесуалния представител на жалбоподателя възражения, по повод на твърдението, че изработването на ККР е било извършено от неправомерно лице, по смисъла на чл. 17, ал.1, т.2 от ЗКИР, съдът счита че същите са неоснователни. Спазването на законната процедура по сключване на договор за обществена поръчка не е предмет на настоящия правен спор. Съдът следва да се произнесе единствено относно спазването на материално правните и процесуални изисквания на закона, по повод издаването на процесната заповед на административния орган за одобряване на кадастралната карта и регистри на територията на район "О", Столична община, област С.. От представените по делото доказателства е видно, че техническата дейност по изработването на ККР на територията на район "Оборище", Столична община, област С., е била осъществена от „С" ООД, което дружество отговаря на изискванията на чл. 17 от ЗКИР, в частта му за правосубектността, която и е спорна по настоящото производство. Изработването на ККР за региона е било извършено от лице, отговарящо на изискванията на ЗКИР. Обединението в което са влезли двете юридически лице – „гражданско дружество", според техните твърдения, действително е страна по сключения с А. договор за обществена поръчка, но осъществяването на самото техническо изпълнение на поръчката, е станало от двете юридически лица по отделно всяко за различна част от дължимата работа.

Съдът счита, че следва да бъде отбелязан и фактът, че в ДВ, бр. 68/25.08.2009 г. е публикувано съобщение за приетата вече карта и регистри и е даден срок на заинтересованите лица за възражения. С Протокол № КД-10-4-17 от 25.03.2010 г. са разгледани постъпилите такива. Жалбоподателят не фигурира сред лицата подали възражения, следователно не се е възползвал от предоставената от закона възможност, съгласно чл. 46, ал.2 от ЗКИР.

По отношение на графичната част към заповедта, а именно – одобрената **кадастрална карта** нарушения на правните норми не се откриват.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на оспорения акт и съответно – за неоснователност на подадената жалба. На основание чл. 143, ал. 3 от АПК и поради направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, съдът намира, че такива следва да бъдат присъдени в минималния размер - 150 /сто и петдесет/ лева, доколкото ответника е имал процесуален представител, който е взел участие в хода на съдебното производство.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. И. В. от гр. С., против заповед № РД-18-45/09.07.2010г. на изпълнителния Д. на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН * от гр. С. да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата от 150 /сто и петдесет/ лева за направените от нея разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: